

دولت، گرانی ها و حقوق اساسی مردم

یکی از بزرگترین دلایل گرانی کالاها و خدمات اساسی در کشور و وضعیت معیشتی مردم، نوع نگاه دولت حاکمیت به حقوق اساسی مردم است.

به گزارش سایت خبری پرسون، سیدعلی دوستی موسوی در یادداشتی نوشت: در این نوع نگاه، برخورداری مردم از امکانات اولیه و ثانویه زندگی، رفاه و آسایش، حفظ استانداردهای زندگی، دسترسی آسان و کم هزینه به کالا و خدمات خوب و با کیفیت، هموار کردن مسیر برای دستیابی به آرزوها و آمال و تحقق هر آنچه مردم برای آن رویاپردازی می کنند، حداقل در حیطه عمل و تحقق میدانی، در نگاه دولت ها به عنوان انحصارگر بزرگ همه چیز، آن طور که باید اولویت و اهمیت و جایگاه ویژه ای ندارد؛ یعنی منافع مالی مردم در تصمیم گیری ها، به گونه ای که شایسته است، مورد توجه قرار نمی گیرد و در هر تصمیمی آنچه محور کار است، درآمدزایی از مردم و پولی کردن همه چیز ولو به قیمت "نه؛" گفتن مداوم به آنها ونادیده گرفتن حقوق اساسی شان و تامین منافع دولت و آثانی است که او را در برگرفته اند.

حال آن که براساس قانون اساسی و شرع و اخلاق، خروجی عملکرد دولت و حاکمیت در وهله اول باید تسهیل و تامین کامل رفاه مادی و اقتصادی مردم باشد و کیست که نداند رفع دغدغه مادی و آرامش خاطر از این جهت، پیش نیاز قطعی رشد معنوی و اخلاقی است.

اما خروجی نگاه موجود و غلط دولت باعث در اولویت قرار گرفتن حقوق اساسی مردم بخصوص در حیطه اقتصاد شده است؛ حقوقی چون بالا بردن سطح زندگی، فراهم کردن زمینه پیشرفت و ترقی مادی، حق دسترسی به کالا و خدمات با کیفیت و ارزان، حق رفاه و ایمنی و آسایش، حق فراهم شدن امکان پس انداز، حق برخورداری از تفریح سالم و ارزان، حق برخورداری از مسکن، کار، بهداشت و بیمه و آموزش رایگان و محورهای متعددی چون آن.

لذا باید برخی از مهمترین محورهای نقش دولت در گرانی ها را مورد بررسی قرارداد و پیرامون آن پرسش های سخت و حساس و تلخی را مطرح کرد که به نظر می رسد از پاسخگویی به آن طفره می روند. اولین پرسش در این خصوص که احتمالا سوال خیلی از ایرانیان است، اینکه چرا دولت ها در کشورمان با وجود برخورداری از منابع سرشار نفت و گاز و معدن و جنگل و موقعیت جغرافیایی و نظام بانکی و بیمه ای دولتی و مالیات و صدها منبع درآمد پیدا و پنهان دیگر، بنا دارند با وسواس در پی درآمدزایی از همه چیز مربوط به مردم باشند؟

چرا روی همه چیز آن قدر مالیات و کارمزد و عوارض و تعرفه و محدودیت نامتناسب می بندند که بهای بسیاری کالاها ی مورد نیاز و علاقه مردم بسیار بیشتر از کشورهای همسایه تمام می شود و مثلا بهای پژو ۲۰۶ در ایران با تویوتا لندکروز در فلان کشور همسایه برابر باشد؟

چرا مدام و به بهانه ها و ترفندهای گوناگون حق این و آن دستگاه از مردم طلب می شود و برای انجام هرکاری و در هر مرحله ای آن قدر تشریفات و مراحل می گنجانند و بعد برای طی تک تک آن ها پول از جماعت جدا می کنند؟

بدیهی است این همه هزینه تراشی غیر معقول و متعدد بر روی همه چیز، بخصوص چرخه های تولید-واردات، هزینه تولید کالا و خدمات در رده های بعدی و بعدی را آن قدر افزایش می دهند که در نهایت این جیب و سفره مردم است که سرجمع تمام آنها را به یکباره هنگام حساب کردن جلوی صندوق فروشگاه می پردازند. یعنی جالب است که دولت در سرچشمه و همان اول کار؛ یعنی هنگام قیمت گذاری مواد اولیه یا عناصر تولید یا واردات کالاها و خدمات که همه در انحصارش هستند، هر قدر دلش می خواهد قیمت تعیین کرده و هزینه هایی چون مالیات و تعرفه و عوارض و کارمزد و حق کارشناسی و دیگر هزینه ها را بر اساس صلاح دید خودش می تراشد و دریافت می کند و پس از انتقال گرانی ناشی از آن به حلقه های بعدی، دم از حمایت از حقوق مصرف کننده زده و حلقه هایی که کالا و خدمات را از خودش گران خریده و قهرا مجبور به گران فروختن هستند را متهم به گرانفروشی کرده و قیمت گذاری دستوری می کند.

آیا این چرخه علاوه بر اینکه گول زدن و دور زدن مردم و توهین به آنهاست، نوعی سازماندهی برای گران کردن عمدی همه چیز و پول درآوردن مضاعف از مردم نیست؟

دولت ها یک بار برای همیشه به مردم پاسخ دهند که چرا باید عوارض، مالیات، گمرکی و بخصوص محدودیت ها و ممنوعیت های اعمال شده برای واردات خودرو یا لوازم خانگی و کالاهای رفاهی مانند آن به گونه ای باشد که قیمت این کالاها در کشورمان چندین برابر کشورهای همسایه تمام شود و مردم و بخصوص جوانان حسرت آنها را خورده و دستشان به آنها نرسد؟ چرا مثل تمام کشورهای دنیا خودروهای مدرن و به روز خودروسازان درجه یک جهان با قیمت مناسب و سریع اجازه ورود به کشور را نمی یابند؟

چرا باید با هزار ترفند از جمله ایجاد کمبود مصنوعی و تامین قطره چکانی بازار و مخفی شدن پشت شعار تولید ملی و اشتغال، در بازارهایی مثل خودرو و لوازم خانگی افزایش قیمت های شدید و عجیب و غریب ایجاد شده و بعد مردم با هزار ترفند حساب و کالتی و قرعه کشی و تعیین نوبت و سرگردانی در سامانه این و آن، وادار به خرید خودروهای درجه ۲ و ۳ چینی یا خودروهای خجالت آور داخلی به قیمت خودروهای روز دنیا شوند و پول به جیب گروه های خاص بریزند؟

چرا مردم باید از خرید لوازم خانگی به روز و با کیفیت دنیا وسایر کالاهای مشابه با قیمت مناسب محروم باشند و مدام ” نه” بشنوند و از آن سو برخی تولید کننده نماها و نور چشمی ها با صرف ارزهای دولتی بدنه را بسازند و موتور و قطعات اصلی درجه ۲ و ۳ را از چین وارد کرده و با تغییر نام و چند برابرقیمت دنیا به عنوان تولید ملی به مردم قالب کنند و مدام هم از قیمت گذاری دستوری گلایه داشته و منت بگذارند که داریم به تولید ملی خدمت می کنیم؟

چرا مردم مدام باید “ نه” بشنوند و محدودیت و ممنوعیت و محرومیت و گران سازی عمدی را در این همه سال های طولانی تحمل کنند؟ مگر مردم ما از کشورهای همسایه چه کم دارند که با این همه امکانات خدادادی نفت و گاز و معدن و کشاورزی و تاریخ و فرهنگ و سرزمین چهار فصل و نیروی انسانی تحصیلکرده باید حسرت امکانات و رفاه و آسایش موجود در آنها را بخورند؟

چرا ایرانی نباید ارزان و باکیفیت زندگی کند و اعلی بخورد و بیوشد و سوار شود و تفریح و شادی کند و لذت ببرد؟ چرا اینها مخصوص عده ای خاص است و برای آنها همیشه همه چیز هست و برای مردم عادی همواره شرایط حساس کنونی است و باید تا آینده ای نامشخص فقط تحمل کنند؟

مردم حق دارند از وضعیت درآمد و رفاه حداقلی خود و خانواده شان ناراضی و گلایه مند باشند و ریشه این نارضایتی را هم باید در نوع نگاه دولتر حاکمیت به حقوق اساسی مردم، بخصوص حقوق اقتصادی شان و نگرش پول درآوردن از همه چیز و از آن سو ” نه گفتن” به بیشتر خواسته های مشروعی که سطح رفاه و استاندارد زندگی را ارتقا می دهد، جستجو کرد. لذا، کاهش تورم و بهبود شرایط اقتصادی مردم در اقتصاد انحصارزده، غیرشفاف، رانتی و دستوری-دولتی ایران فقط و فقط از دولتر حاکمیت و تغییر نگاه به حقوق اساسی مردم می گذرد.

یعنی تا دولت فلسفه و نگاه کلانش را تغییر نداده؛ دست بده اش را بلند و دست بستانش را کوتاه نکند و با ایجاد تحول در ساختار بودجه و دیگر منابع درآمدی، اولویت مصرف آن رابه سوی مردم تغییر جهت ندهد، هر قدر هم که منابع درآمدی افزایش یابد، کم است و کمتر چیزی نصیب مردم می شود و سهم آنان کماکان “پرداخت” و ”محدودیت” و ”گران سازی” خواهد بود.

منبع: اطلاعات